

РЕШЕНИЕ

№ 652

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9567** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. В. С., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 05.08.2021г. постановено по НАХД № 8811/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0000657 от 21.04.2020г., издадено от директор на РД „АА“-С., с което на Б. В. С., ЕГН [ЕГН] е наложено наказание „глоба“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 8, параграф 2, изр. 2 от Регламент 561/ 06, вр. с чл.4, буква „ж“, второ тире и във чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗавПр. В жалбата твърди, че решението на СРС е издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и е незаконосъобразно. Моли за неговата отмяна.

Ответникът, Регионална дирекция „автомобилна администрация“, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Прокурорът от СГП излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 270332 от 24.01.2020г. на Г. М. Г., на длъжност инспектор към РД АА- С., на автомагистрала „Т.“ при КПП „В.“ по посока изход от [населено място] към [населено място], като водач на съчленено превозно средство в състав от товарен автомобил- седлови влекач М. Актрос 963- 4- Н от кат. № 3 с регистрационен номер РВ 5003 СВ с прикачено полуремарке Ш. СК024Л13.4ФЛ от кат.04 с регистрационен номер РВ 9703 ЕН, извършва обществен превоз на товари по маршрут [населено място]/ БОРСА С. / до [населено място]/ Централен склад Ф. / със заверено копие №[ЕИК] на лиценз на ЕО, валиден до 24.10.2027г., видно от пътен лист №003658 от 24.10.2020г., без:1.В период от 24 часа след края на последната дневна/ седмична почивка водачът да е ползвал дневна почивка от най- малко 9 последователни часа за период от 13.46 часа на 16.01.2020г. до 13.46 часа на 17.01.2020г., като намалената дневна почивка е намалена с 02 часа и 06 минути. Водачът е почивал 06 часа и 34 минути.

Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на Б. С. наказание „глоба” в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 8, параграф 2, изр. 2 от Регламент 561/ 06, вр. с чл.4,буква „ж“,второ тире и във чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗавПр.

От правна страна първоинстанционният съд е приел за извършено нарушението на чл. 8, параграф 2, изр. 2 от Регламент 561/ 06, вр. с чл.4,буква „ж“,второ тире и във чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗавПр, както и липса на допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН и издаване на НП, поради което го е потвърдил.

По силата на препращащата норма на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 63 ал. 1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348, ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание.Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо. Решението обаче е неправилно, постановено в нарушение нормите на материалния закон по следните съображения:

Според настоящия съдебен състав наказателното постановление не отговаря на законовите изисквания визирани в чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно тази разпоредба наказателното постановление трябва да съдържа точно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Правото на защита на наказаното лице включва на първо място да се запознае с фактите, така както са установени и приети

от наказващия орган, а не в следствие да ги извлече чрез анализ и тълкуване волята на административния орган, за да установява съставомерност на деянието по изписания състав на нарушение. Съгласно чл. 4, б. „з“ от Регламент 561/06 „седмична почивка“ означава седмичен период от време, през който водачът може свободно да разполага със своето време и който включва „нормална седмична почивка“ и „намалена седмична почивка“, като „нормална седмична почивка“ означава всеки период с продължителност от поне 45 часа, а „намалена седмична почивка“ означава всеки период, който е по-къс от 45 часа, който може, при спазване на условията, предвидени в член 8, параграф 6, да бъде съкратен до минимум 24 последователни часа. За всеки период от 24 часа след края на предходната дневна почивка или седмична почивка водачът трябва да е ползвал следващата дневна почивка. Според параграф 2 на същия чл. ако частта от дневната почивка, която попада в този 24-часов период, е поне девет часа, но е по-къса от 11 часа, въпросната дневна почивка се разглежда като намалена дневна почивка. Съгласно чл.3дневната почивка може да бъде удължена до нормална седмична почивка или намалена седмична почивка, като в чл.4 е посочено, че водачът може да има най-много три намалени дневни почивки между всеки две седмични почивки. Никъде административнонаказващият орган не посочил каква почивка е следвало да ползва водачът, нито броя часове, които е шофирал – дали не надвишава определеното времето на управление или времето на намалени почивки. Не е посочено още тази почивка в 24-часов период, защо се разглежда като намалена дневна почивка. Не е посочено никъде на коя дата е следвало да почива водачът. Недопустимо е това да бъде установявано за първи път от съда, още повече, че не се открива в материалите по делото или административната преписка документи, от които би могла да бъде извлечена част от тази информация. Непосочването на тези обстоятелства пречат санкционираното лице да разбере в какво точно е обвинено и адекватно да организира защитата си. Нарушаването на правото на ефективна защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, което не може да бъде отстранено в съдебното производство и неправилно въззивният съд е потвърдил процесното НП. Така постановеното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения и следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал. 1 и 2 от АПК Х.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 05.08.2021г. постановено по НАХД № 8811/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114 състав

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 42-0000657 от 21.04.2020г., издадено от директор на РД „АА“-С., с което на Б. В. С., ЕГН [ЕГН] е наложено наказание „глоба“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 8, параграф 2, изр. 2 от Регламент 561/ 06, вр. с чл.4, буква „ж“, второ тире и във чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАвПр. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.